1941 Vrijdag, 14 Maart 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3248

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Met frisse moed gooit de Raf haar bommen.

Joegoslavië steeds meer in het nauw.

HET LUCHTOFFENSIEF OP DUITSLAND.

De Inlichtingendienst van het Ministerie van Luchtvaart te Londen eelde mede, dat terugkerende piloten nsationele verhalen deden over de peraties van de Raf van gisterenacht, waarbij men niettegenstaande eftige tegenweer uitgebreide aanvaln op Duitsland deed ter volbrenging an het gestelde doel. Een der pilon verklaarde, dat boven Berlijn zijn liegtuig terecht kwam in een straalundel van het zoeklicht, terwijl het fweergeschut steeds heviger werd. Volgens hem was het echter de moeite vaard en zeide hij: „Ik ben er zeker an, dat onze bommen de stad hebben oen trillen."

Verschillende piloten rapporteerden branden in de verschillende delen van Berlijn. Volgens hun verklaring kon le gloed daarvan tot op een afstand an honderd mijl worden gezien, dus en afstand ongeveer van Londen tot Bristol.

De Inlichtingendienst zeide, dat de aanval op Duitsland spoedig na het vallen van de avond begon en duurde tot ongeveer een uur voor het aanbreken van de dageraad. **Sterke formaies, waarbij sommige van de laatste en grootste bommenwerpers, vielen Hamburg, Bremen en Berlijn aan.** Het weer was helder en de volle maan verlichtte deze drie steden, waardoor zij werden blootgesteld aan de zware explosieve- en brandbommen der Britten.

Met dodelijke zekerheid konden de bombardiers hun doelwit uitkiezen, alsof zij bij dag vlogen. Men kon gemakkelijk vijftig mijlen ver zien en volgens de waarnemers hadden de Duitsers rond ieder doel een verdedigingscirkel getrokken. Blijkbaar werden al de verdedigingsmiddelen, waarover men beschikt, gebruikt. Niettegenstaande dát, drongen de Engelsen geregeld door het gordijn van afweervuur heen.

Volgens de Inlichtingendienst zag de bemanning van een der bommenwerpers, dat de uitgeworpen bommen op een doel midden in Berlijn vielen en een piloot, die een spoorwegkruispunt aanval, zag hoe zijn brandbommen doel troffen. Na het vallen van de bommen op de fabrieken in het centrum der stad volgde een vreselijke ontploffing. Daarna zag men een grote vlam en even later een dikke zwarte rook. Inmiddels veranderden de andere branden telkens van kleur, terwijl de vlammen haar weg zochten door opslagplaatsen en de ontvlambare ...alen in de gebouwen. Eerst had ...ur een oranje kleur, daarna werd ...et rood, toen appelgroen en eindelijk geel.

Met betrekking tot de aanval op Hamburg werd gemeld, dat deze stad een slapeloze nacht had. De eerste aanvallers arriveerden om 22 uur en vielen de dokken en scheepswerven aan. De aanval ging gestadig door tot middernacht, waarbij de bommenwerpers voortdurend over de stad heen cirkelden. Daarna ontstond een korte pauze en begon even later de aanval opnieuw, toen verse groepen vliegtuigen kwamen opdoemen om bij te dragen in de lange rij van verwoestingen. Toen de laatste vliegtuigen vertrokken, was het bij vijven in de morgen.

De branden vlamden hoog op en sommige piloten beweerden het vuur nog duidelijk te kunnen zien op een afstand van zeventig tot tachtig mijl.

Een piloot, die de aanval op Hamburg beschreef, zeide: „De stad stak zo scherp af in het maanlicht, dat het precies leek op een schietbord. Voor wij het strijdtoneel verlieten, geraakten wij in hevig afweervuur enige mijlen buiten Hamburg en hadden het verder tot gezelschap op de rest van de weg. Het scheen een wedstrijd te zijn tussen de kogels van het afweergeschut en ons en ik denk, dat wij met een korte voorsprong wonnen. Ons aandeel bestond in het bombarderen van de scheepswerven en spoorlijnen nabij de dokken. Toen wij erover vlogen, rapporteerde mijn kanonnier in de achtersteven van het vliegtuig, dat onze bommen precies waren gevallen op de werven. Er kon van geen vergissing sprake zijn, omdat de maan zo helder was en er ogenblikkelijk na het vallen der bommen branden ontstonden."

Een andere piloot rapporteerde, dat verschillende branden rood en oranje gloeiden door de witte en groene zoeklichten heen (Londen, A.P. 13.3).

HAMBURG VOOR DE TWEEDE MAAL AANGEVALLEN.

De Engelsen deden in een tweede achtereenvolgende nacht een verwoede aanval op Hamburg. Negentig doden werden onder de puinhopen weggehaald van twee verwoeste hospitalen, althans volgens Duitse berichtgeving.

De Nazies zelf deden een aanval op Glasgow en verwoestten daarbij grote munitie-fabrieken. De industriële schade in Hamburg was niet groot. Tijdens de wederzijdse aanvallen werden zes Engelse vliegtuigen boven Engeland en twaalf boven Duitsland neergeschoten (Berlijn, A.P. 13.3).

ENGELAND EN DE OPROEP VAN DEN PAUS.

Bij de Regering werd door het Lagerhuis er op aangedrongen om de Kerstboodschap van den Paus, bestaande uit vijf punten, aan te nemen als haar vredesdoeleinden. Stockes van de Arbeiderspartij vroeg aan de Regering om eveneens een soortgelijke verklaring af te leggen als de oproep van den Paus, waarin hij de overwinning over de haat en het gebrek aan vertrouwen in de internationale samenwerking stelt boven het beginsel, dat geweld geldt vóór recht, economische misbruiken en zelfzucht. Attlee verwierp het verzoek voor ogenblikkelijke bestudering, doch zeide, dat het in consideratie zou worden genomen (Londen, A.P. 13.3).

JOEGOSLAVIË MOET BESLISSEN.

Gedurende vele uren confereerde premier Cvetkovic met prins regent Paul over de koers, die Joegoslavië nemen moet na de steeds dringender eisen van Duitsland om zich bij de As aan te sluiten. Ook werden besprekingen gevoerd met den Croatischen leider, vice-premier Vladimir. In welingelichte kringen blijft de mening bestaan, dat Joegoslavië zich bij de As zal aansluiten. Het dralen heeft slechts tot doel het volk voor te bereiden op de komende stap.

Berlijn schijnt zijn geduld te verliezen en aan te dringen op een vlugge beslissing. Joegoslavië is in een zeer tragische positie.

Steeds heeft het gepocht op de sterkte van zijn defensie en op zijn bereidheid om tot het uiterste te vechten liever dan toe te geven aan welke eisen dan ook. De militaire situatie is echter zo geworden, dat het land geheel door de Asmogendheden is ingesloten. De militaire leiders zoeken nu wanhopig naar een oplossing, die Hitler kan bevredigen zonder Joegoslavië aan de As te binden.

Joegoslavië werd met zolang gepersт, totdat het noodgedwongen begon te onderhandelen. Steeds wachtend op een mogelijke omkeer, die niet kwam, verzocht het aan Berlijn enige dagen uitstel om de aansluiting voor te bereiden, en sprak het de verwachting uit, dat het nu nog niet gedwongen zou worden het pact te tekenen.

Het antwoord hierop moet nog van Berlijn komen en men is er bijna zeker van, dat dit geweigerd zal worden daar dit een strop zou betekenen.

Intussen kwam men met het idee om voor te stellen, dat Joegoslavië ogenblikkelijk een vriendschapsverdrag zou tekenen en dan na een tijd van overgang zich zou aansluiten bij de As. Dit idee werd door de regering overgenomen en naar Berlijn doorgegeven. Men veronderstelt echter, dat dit voorstel niet zal worden geaccepteerd, daar dit een tegenslag zou betekenen in de politiek van Von Ribbentrop en tevens Hitlers trots zou krenken.

Joegoslavië zegt, dat het ook door het tekenen van een vriendschaps- of niet-aanvalspact volledig gebonden zou zijn aan de As. En dat het ook daarmede de As zou kunnen bevredigen. Door het tekenen van zulk een verdrag zou Joegoslavië evengoed zijn oude bondgenoot Griekenland niet kunnen helpen, maar het zou bewaard blijven van een Duitse invasie en overheersing. Het zou gespaard blijven voor binnenlandse troebelen.

Joegoslavië is echter bijkans in de onmogelijkheid zich te verzetten, wanneer Duitsland zijn zin wil doordrijven. Vijf Aslanden omringen het: Bulgarije, Roemenië, Hongarije, het oude Oostenrijk en Italië. Slechts een klein stukje grens loopt langs Griekenland, maar door Bulgarijë heen zou dit grensje gauw overmeesterd zijn.

Dit alles ontmoedigt zelfs de dapperste en moedigste Serven. (Beograd. A. P. 13.3.)

STEEDS MEER TROEPEN AAN DE GRENZEN VAN JOEGOSLAVIË.

De radio in Turkije maakte bekend. dat de Joegoslavische grenzen steeds meer worden omsingeld. De Duitse en Italiaanse troepen nemen meer en meer toe. (Ankara. A.P. 13.3.)

TOCH ZIJN ER SERVEN, DIE VECHTEN WILLEN.

Ondanks de wanhopige toestand, waarin Joegoslavië zich bevindt, zijn er toch nog vele jongeren, die tot de dood toe de Duitsers bevechten willen. Zij wijzen de leiders op het leger van een millioen man, dat zich in de bergen kan terugtrekken, waar de tanks en vliegtuigen der Nazies hen niet bereiken kunnen. In het gebergte zal de Duitse Blitzkrieg niet blitzen. De jongeren wijzen er op, dat zij zeer sober kunnen leven van uien en wat brood. Uit het gebergte uit zouden zij de verbindingslijnen steeds kunnen verbreken. Zij doelen op een guerillastrijd.

De ouderen en meer politiek geschoolden wijzen dit alles van de hand en zeggen, dat dit alles niets geen resultaat oplevert voor de uiteindelijke afloop van de oorlog. Het enige resultaat zou zijn, dat de steden Beograd en Zagreb door de Nazie-vliegtuigen met de grond gelijk zouden worden gemaakt (Beograd. A.P. 13.3).

DUITSLAND MOET MEER OLIE HEBBEN.

14 Duitse olie-specialisten zijn per vliegtuig naar Roemenië vertrokken om de olie-productie hoger op te voeren. Duitsland is van plan het dagelijks gemiddelde van 1300 tankwagens op te voeren tot 2.000 (Boekarest, A.P. 13.3).

RUSLAND, HET ARSENAAL VAN DUITSLAND.

De radio van Budapest zeide, dat Rusland het arsenaal zal worden van het totalitarisme en dat het dezelfde rol van Duitsland zal spelen als de Verenigde Staten voor Engeland. Gezaghebbende bronnen melden, dat er een overeenkomst tussen Duitsland en Rusland bestaat, waarbij Duitsland in Rusland ~~een groot aantal~~ kolossale munitiefabrieken zal oprichten. Deze fabrieken zullen dan niet gebombardeerd kunnen worden, omdat Rusland neutraal is (New York. A.P. 13.3).

SCHEEPVAART DER VERENIGDE STATEN MOET ENGELAND HELPEN.

Officiëel wordt medegedeeld, dat Engeland de hulp der Verenigde Staten bij de scheepvaart dringend nodig heeft. Een commissie om hiervoor de organisatie te regelen gaat naar de Verenigde Staten. Een andere commissie is bezig te onderhandelen over de levering van voedsel aan de Verenigde Staten. Sir Arthur Salter, de parlements-secretaris van het Ministerie van Scheepvaart zal een plan uitwerken voor de scheepvaart (Londen, 13.3).

BRITTEN TELEGRAFEERDEN MET HITLER.

Het Noorse telegrambureau meldt, dat de Britse en Noorse strijdkrachten, die onlangs de Lofoten bezochten en daar een belangrijke industrie vernietigden, een telegram zonden aan Hitler met de volgende inhoud: „Wij waren ten zeerste teleurgesteld bij de armoedige ontvangst, die wij hadden van de kant der Duitse strijdkrachten. Wij allen hopen, dat u uw beloften zult houden, welke u onlangs in uw redevoering gaf, dat overal waar de strijdkrachten der Verbondenen op het Europese continent landden, zij ontvangen zullen worden door sterke Duitse troepen, die begerig zijn hen er weer uit te gooien." (Stockholm. A.P. 13.3).

IJMUIDEN DOOR DE R.A.F. BEZOCHT.

Tijdens hun grote aanvallen op Duitsland in de nacht van 12 op 13 Maart kwam de Raf boven IJmuiden. Een groot voorraadschip, dat in de haven voor anker lag, werd tegelijk met nog andere schepen aangevallen. Ostende en een vliegveld in Noorwegen werden eveneens bezocht (Londen, A.P. 13.3).

GEVECHTEN IN DE LUCHT.

De Ministeries van Luchtvaart en Nationale Veiligheid te Londen delen mede, dat in de ochtend van 13 Maart een klein aantal vijandelijke vliegtuigen over de Zuidoostelijke kust vlogen, doch niet ver het land in gingen. De Britse gevechtsvliegtuigen stegen op en vielen den vijand aan en brachten twee vijandelijke vliegtuigen op de grond en verdreven de overigen. Zelf keerden zij behouden terug. Overigens was er tot de middag weinig vijandelijke actie in de lucht (Londen, A.P. 13.3).

Het nieuws van vandaag.

Met frisse moed is de Raf weer aan het bommen gooien getogen, nu steun uit de Verenigde Staten is verzekerd en nieuwe vliegtuigen in aanmaak zijn (blz. 3). Hoe de mensen in de Verenigde Staten zich reppen in deze fabricage, blijkt uit twee telegrammen op blz. 3. Verder leest u in deze editie over de scheepvaart der Verenigde Staten. En radio-Budapest maakte bekend, dat Rusland dezelfde rol zal spelen voor Duitsland als de Verenigde Staten spelen voor Engeland (blz. 1).

Gisteren meldden wij reeds raak gegooide Raf-bommen boven Hamburg. Bremen, Berlijn. Nòg meer bommen hebben de Britten gemikt op Hamburg (blz. 1). Maar ook de Nazies zitten niet stil en vliegen maar raak. Hun olie raakt op. Ze doen al wat ze kunnen om de olieproductie in Roemenië op te voeren (blz. 1), doch de lezer herinnert zich het artikel, dat „Dagblad Amigoe di Curaçao" op 7 Maart jl. op de voorpagina publiceerde: de Roemeense putten raken steeds meer uitgeput en de laatste jaren loopt de productie al sterk terug. Toch krijgen de Nazies hun vliegtuigen nog boven Cardiff en Liverpool en bommen tot ze gooien (blz. 4). Een Berlijns telegram beweert, dat de Raf boven Hamburg niet zoveel schade heeft aangericht, en dat de Nazies repressailles boven Glasgow hebben gehouden (blz. 1). Maar een telegram uit Londen geeft een plastische beschrijving van de uitwerking van het Raf-bombardement over de drie Duitse centra. En een ander telegram uit Londen bericht over een bombardement over IJmuiden (blz. 1).

En de Britten, vol frisse moed, hebben een mop uitgehaald, toen ze in Noorwegen een sterke tegenstand ontmoetten: ze zonden een telegram aan Adolf Hitler (blz. 1).

De Hongaarse fondsen in de Verenigde Staten zijn bevroren. Dat is het twaalfde land, welks fondsen dat lot ondergingen. Meer leest u op blz. 2.

In het Britse Lagerhuis kwamen de „vijf punten" van Pius XII nog eens ter sprake, toen er bij de Britse regering op werd aangedrongen die punten officiëel als vredesdoel aan te nemen (blz. 1).

Duitsland gaat voort pressie te oefenen op Joegoslavië, dat momenteel al door vijf Nazie-landen (of althans door de Nazies bezette of geterroriseerde landen) is omringd. Joegoslavië zelf tracht de zaak te traineren, Berlijn verliest zijn geduld en uit Ankara bevat dit nummer een bericht, dat de Joegoslavische grenzen successievelijk door Duitse en Italiaanse troepen worden omsingeld. De lezer herinnert zich, hoe „Dagblad Amigoe di Curaçao" op 7 Maart in zijn hoofdartikel (blz. 2) het gevaar uiteenzette vooral van de Italiaanse bedreiging: pal over de grenzen zitten de Croatische fascisten al te wachten om het dictatoriaal bewind in handen te nemen (maar hetzelfde artikel merkte op, dat de Duitsers niet over de grenzen zaten, maar in Joegoslavië onder het mom van toeristen aan het zonnen waren, of iets dergelijks).

Onder „Nederland" (blz. 3) leest u het bericht, dat het plaatselijke Philipsbedrijf van Curaçao 100.000 gulden als cadeau heeft gestuurd naar den Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië om vliegmachines te bouwen. Verder zal de plaatselijke „Radiobode" uitbreiding ondergaan (blz. 2). Op Aruba werd de tentoonstelling voor bescherming tegen aanvallen uit de lucht geopend (blz. 2).

Pétain en Groot Britannië.

Men schrijft ons uit Londen

Dat de openbare mening in Groot Britannië geneigd is een wat gunstiger oordeel over Maarschalk Pétain te vellen dan in de eerste maanden na Frankrijks capitulatie, is met het oog op de ontwikkeling der verhoudingen te Vichy in de laatste tijd begrijpelijk. Het is echter vooral in Katholieke Engelse kringen, dat men thans vertrouwen begint te stellen in den Fransen maarschalk als kampioen tegen „ideologieën en nieuwe orden, die in strijd zijn met zijn eenvoudige beginselen als Katholiek en als Fransman en tegen het „samenraapsel van Franse politici en publicisten, wien het onverschillig is, of zij de macht danken aan Duitsers of aan communisten, zolang zij maar carrière kunnen maken en hun beurzen spekken," gelijk onlangs het Katholieke weekblad „Catholic Herald" het uitdrukte.

Genoemd blad stelt tegenover Laval en de andere pro-Duitse intriganten, die door alle goede Fransen verloochend zullen worden. Pétain als den man die „het werkelijke Frankrijk vertegenwoordigt op geheel andere wijze dan de oude politici der Derde Republiek, zoals Daladier en Reynaud." Het blad vervolgt:

„Zijn geestelijke weerstand gaat zelfs nog dieper dan de schone moed van De Gaulle. Pétain komt op voor de geestelijke, zedelijke en culturele waarden van het Christelijke Europa ~~het ideaal~~, waarop het ~~niet~~ Duitse Europa de blik gericht heeft, en het enig ideaal, dat Europa redden kan."

Vandaar dat het een der „grootste tragedies" van de oorlog is, dat de betrekkingen tussen ons (Groot Britannië) en Pétain gespannen zijn.

Hiervoor is, volgens de „Herald", niemand te laken, want de Gaulles beweging was spontaan en achtenswaardig. en zelfs noodzakelijk. Maar Pétain had een moeilijker pad voor zich. Hij heeft voortdurend gewerkt om gezag te krijgen over het beste in Frankrijk, dat hem thans in staat stelt dat geestelijk verzet aan Duitsland te bieden, waarvan Frankrijks toekomst afhangt. Ten slotte kan hij het niet zonder Britse hulp stellen, terwijl Groot Britanië het niet doen kan zonder Frankrijks geestelijk verzet.

Vandaar dat het katholieke blad het betreurt, dat de Britse regering niet ernstig de mogelijkheid" overwogen heeft in een neutrale hoofdstad contact aan te knopen met een vertegenwoordiger van Vichy, teneinde na te gaan of het Frankrijk van Pétain en het Vrije Frankrijk (van De Gaulle) verzoend, en diplomatieke betrekkingen tussen Groot Brittanië en Frankrijk hersteld kunnen worden, zodra de omstandigheden dit gedogen.

De „Herald" houdt er rekening mede, dat de wapenstilstandsvoorwaarden der Franse Regering verbieden iets vijandigs met de nog resterende strijdkrachten te ondernemen, of materiaal naar Groot Britanië over te brengen, maar zij verbieden geen diplomatieke betrekkingen met de voormalige bondgenoot, noch „gemeenschap van geest voor zover deze zich niet in daden uit."

Van Britse zijde -meent het blad- is er geen geldige reden, waarom wij Frankrijks wapenstilstandverplichtingen niet zouden eerbiedigen, zolang Duitsland zich aan zijn woord houdt.(!!!)

Herstel ~~van goede betrekkingen~~ met Pétains Frankrijk en een verzoening der Fransen zou, volgens de „Herald", en zo schallende overwinning geweest zijn voor de krachten der Christelijke vrijheid, dat het de moeite waard geweest zou zijn een poging hiertoe aan te wenden, maar -besluit het blad- wij vrezen, dat de overwinning aan de Duitse zijde zijn zal.

Deze denkbeelden, waarvoor het weekblad in verschillende vormen propaganda voert, vinden onder Engelse Katholieken wel enige bijval, maar in Franse kringen hebben wij weinig instemming ervoor kunnen vinden.

Ook daar heeft men sinds lang opgehouden Pétain als een „verrader" te beschouwen, maar een verzoening tussen De Gaulle's „Vrij Frankrijk" en het Frankrijk van Pétain zou, indien zij de door den maarschalk aanvaarde wapenstilstandsverplichtingen moest eerbiedigen, hierop neerkomen dat de Vrij-Franse beweging vernietigd werd, hetgeen, naar men ons van Franse zijde deed opmerken- allerminst de bedoeling van de „Daily Herald" zijn kan. Engelsen maken de begrijpelijke opmerking, dat hoe achtbaar de bedoelingen van Pétain ook zijn mogen, hij -of zijn régime- geweigerd heeft enig voorstel van Churchill in het critieke uur te aanvaarden; dat hij de vrijheidsbeweging in de Franse koloniën tegengewerkt heeft; dat hij Engeland gedwongen heeft de Franse vloot bij Oran aan te vallen -kortom: dat hij, hoe bewonderenswaardig zijn „geestelijke weestand" tegen Duitsland ook zijn moge, in geen enkel opzicht blijk gegeven heeft „geestelijk" te staan aan de zijde van Engeland, dat deze geweldige strijd voert zonder den bondgenoot, waarmede het de oorlog aanving. Men kan bezwaarlijk verwachten, dat Engeland, met stilzwijgende toestemming van zijn Duitse vijand, een vertegenwoordiger van Vichy zal ontmoeten in een neutrale hoofdstad, om zich er voor te verontschuldigen, dat het in Juni 1940 niet liever óók de voorkeur gaf aan „geestelijke weerstand", inplaats van aan strijd tot het uiterste. De eerste stap moet klaarblijkelijk gedaan worden door Pétain, en dan niet in een „neutrale hoofdstad", maar in Algiers, op Vrij Frans gebied, en met de Franse vloot, als bondgenoot van de Britse, aan de kust van Afrkia. Dit is de mening, die wij zowel in Franse als in Engelse kringen te Londen hoorden verkondigen. En van Nederlandse zijde herinnerde men ons terecht eraan, **dat het op initiatief van Pétain was, dat de betrekkingen tussen Frankrijk en ons land verbroken werden.**

CURACAO.

MEDEDELING.

Het gebeurt ons wel eens, dat lezers belangstellend informeren naar den schrijver van een artikel in ons blad. Wij begrijpen zulks niet. Het is immers bij alle zaken gebruik de namen van medewerkers of relaties nimmer zonder uitdrukkelijk verlof van den betrokkene te openbaren. Wat de artikelen in ons blad betreft, deze passeren zovele handen alvorens zij den lezer onder het oog komen, dat veelal niet eens van een bepaalden schrijver kan worden gesproken. Voor elk artikel is de gehele Redactie in touw om het zo prettig mogelijk den lieven lezers voor te zetten. Er kan dan dus hoogstens van den vader of de moeder van een bijdrage of reportage gesproken worden. Wie met dezen in contact wenst te komen, kan zich daartoe schriftelijk p a de Redactie wenden.

Andere bijdragen worden inderdaad vaak geplaatst in de vorm, zoals zij ons bereiken. Indien het de bedoeling is, dat de schrijver(-ster) bekend worde, dan wordt de naam daarbij afgedrukt. In **alle** andere gevallen valt de auteur onder de bescherming van het Redactie-geheim, van hetwelk **voor niemand en in geen enkeie omstandigheid** een uitzondering gemaakt wordt. Uiteraard heeft de auteur zelf steeds de volle vrijheid te handelen naar welbehagen en wie dus met een schrijver in contact wenst te treden, kan zich tot hem wenden in een aan onze Redactie gerichte brief, die wij heel gaarne ongeopend den betrokkenen ter hand zullen stellen. Het is echter geheel en al vruchteloos werk bij ons naar namen te informeren. **Onze medewerkers moeten een absolute garantie hebben, dat hun anonymiteit onder alle omstandigheden door de Redactie beschermd wordt.** Deze regel geldt trouwens bij alle bladen en ondernemingen. Wij hopen dan ook van verzoeken als boven bedoeld verschoond te mogen blijven, doch zeggen nogmaals volgaarne onze medewerking toe in het bemiddelen van brieven.

CUROM-NIEUWS.

Programma **Za.:** 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.15 Nederlands Nieuws.
19.30 Gevariëerd Programma.
20.30 Nieuwsbulletin.
20.35 U vraagt, wu draaien: Programma samengesteld uit de door onze luisteraars aangevraagde gramofoonlaten.
21.30 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende Botica's de Zondag- en nachtdienst.
Otrabanda: Botica Central.
Punda: Botica Wilhelmina.

ONHEBBELIJK EN UNFAIR.

Op 11 Maart stond er op het Wilhelminaplein een auto met het nummer 2549 C rustig op haar baas te wachten. Een andere auto kwam en botste tegen de auto aan met het gevolg, dat zij zeer ernstig beschadigd werd. De onbekende bestuurder, die hiervoor aansprakelijk is, ging er stiekum met zijn wagen van door. Tot op heden heeft hij zich nog niet gemeld. Hem wordt sterk aangeraden dit alsnog te doen.

Zij, die hierover inlichtingen kunnen verstrekken, worden verzocht zich in verbinding te stellen met de afdeling Verkeerspolitie aan het hoofdbureau.

De dader van deze aanrijding moet zich even kunnen voorstellen, hoe hij zich zou voelen, wanneer bij zijn terugkomst zijn auto zo beschadigd was en de **laffe** aanrijder was verdwenen. Met opzet is het feit niet gepleegd, maar wel met opzet is de vlucht genomen. Het is inderdaad een laffe houding. De politie vertelde ons, dat dit nogal dikwijls voorkwam. Dit pleit niet voor de mentaliteit van het autorijdend publiek; de goeden niet te na gesproken.

Laten we proberen eerlijk te zijn, ook als het moeite kost, ook als het geld kost. En wij die het zouden zien, moeten hierin mede helpen. Als u niet veel geeft om die ordening, bedenkt dan, dat het ook u zelf kan gebeuren. Wat gij niet wilt, dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet.

VERBODEN VRUCHT.

Op een plantage in het Tweede District werden de laatste tijd bij herhaling veldvruchten vermist, terwijl ook van de levende have enkele geiten verdwenen. Met medewerking van de veldwacht gelukte het de recherche den rover te achterhalen, die een 16-jarige knaap bleek te zijn. Hij werd na verhoor en bekentenis in bewaring gesteld.

CHEQUEKOERSEN.

De „Hollandse Bank-Unie" deelde ons hedenochtend de volgende koersen mede:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65
Zürich	45.00	46.50
Caracas	46.50	48.50

RADIO-BODE WORDT UITGEBREID.

Isidoor Bloch Redacteur.

Binnenkort zal de plaatselijke radiogids van de Curom „De Radiobode" uitgebreid worden. Er zullen behalve programma's ook artikelen in verschijnen. Ir. Carel Willemse, Mr. Eduard Elias e.a. zullen hun medewerking verlenen. Als Redacteur zal fungeren de Heer **Isidoor Bloch.** Wanneer de uitbreiding zal verwerkelijkt worden, is nog niet bekend, doch men vermoedt reeds zeer spoedig.

HELP ONS WINNEN.

Ook u kunt aan de overwinning mede helpen...... door het sparen van artikelen, welke voor de oorlogsindustrie van nut zijn en die zo vaak door ons worden weggeworpen. Vergeet de oranjebussen niet.

Pieter Sjoerds Gerbrandy, minister-president als toeschouwer bij de voetbalwedstrijd tussen Nederland en België te Londen. Links van hem (met keten) zit de Lord Lieutenant van Essex, de Burgemeester van Walthamstow.

(British Official Photograph)

Hier zit de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken, N. E. van Kleffens (vooraan), met den Belgischen minister Gutt (midden) en den bevelhebber van het Belgische heir in Engeland, Generaal van Strydouck, naar de voetbalwedstrijd tussen een Nederlands en Belgisch elftal in Londen te kijken.

(British Official Photograph)

DE HEER L.S. BUTGERS VERTREKT.

Morgen zal de heer L.S. Butgers, financiëel adviseur van de Nederlandse Regering, Curaçao verlaten. Hij vertrekt per vliegtuig naar Nederlands-Indië.

DE RODEWEG WORDT EEN WEG.

Met ingang van Maandag 7 uur zal het laatste gedeelte van de Rodeweg voor alle verkeer worden afgesloten. Deze stremming zal ongeveer 5 weken duren. Het doorgaand verkeer in beide richtingen kan gebruik maken van de nieuwe weg, welke achter het Quarantainegebouw langs loop en die nabij de West Indische Compagniestraat op de Eyck van Voorthuyzenweg uitkomt. De te volgen route zal met borden worden aangegeven.

Nog 5 weken dus en de kwelling van alle autorijders zal zijn opgeheven. Het Statenlid E. Martijn zal geen jammerklachten meer behoeven aan te heffen.

„Het is absoluut zeker, dat alles nu klaar komt" zegt de bevoegde instantie.

ARUBA

LUCHTBESCHERMINGS-TENTOONSTELLING.

Dinsdagavond hield Gezaghebber Isaak Wagemaker een rede tot een groep door de **luchtbeschermingsdienst** uitgenodigde personen.

Engelsen en Amerikanen waren niet aanwezig. Voor deze groep zal over 14 dagen de tentoonstelling, georganiseerd door de luchtbeschermingsdienst te San Nicolaas gehouden worden.

„Op Curaçao", zo zeide de Heer Wagemaker, „is de tentoonstelling een groot succes geweest, en het nut daarvan voor Aruba zal iedereen inzien."

Nadat de Gezaghebber de tentoonstelling voor geopend had verklaard, werden allen uitgenodigd zich naar boven te begeven, waar in de club van Pastoor Theodorus Bartel O.P., veel, wat op gebied der luchtbescherming te zien is, te bezichtigen was.

Hoe men huis of kantoor moet inrichten en hoe niet, kwam uitstekend uit. Verschillende brandblusapparaten, vele tekeningen, hoe een schuilkelder er moet uitzien, werd gedemonstreerd.

Het **Rode Kruis** étaleerde een grote hoeveelheid practische verbandtrommels, een voorraad geschriften, boeken en brochures, alles ter inzage en ter bestudering voor de belangstellenden. Asbest-pakken, rubberpakken, gasmaskers in vele soorten. Den organisatoren van de Rode Kruisstand komt alle lof toe.

De **Lago** was vertegenwoordigd met een mooie stand van het zg. **safety department.** Allerlei instrumenten, brillen e.d., werden gedemonstreerd.

Den heer en mevrouw Wagemaker werden door den organisator van de tentoonstelling, luitenant Van de Laarschot rondgeleid, terwijl vele anderen zelf rondgingen en de verschillende stands bewonderden.

Het gebouw, waarin de tentoonstelling gehouden werd, leende zich uitstekend voor dit doel. De verschillende afdelingen waren aardig versierd met oranje, groen en vlaggen. Het gebouw was daartoe belangeloos door Pastoor Bartel voor dit doel afgestaan.

Nadat alle stands bewonderd waren, daalde men weer af naar de begane grond om een **demonstratie** te bewonderen van het **Rode Kruis.**

Er werd verondersteld, dat door een aanval van uit de lucht (brandbommen en ander tuig) enkele slachtoffers waren gemaakt.

De Rode Kruis transport-colonne kwam in actie en met kunstmatige ademhaling en andere voor den buitenstaander meer ingewikkelde en niet zichtbare kunstgrepen, zag men de slachtoffers op brancards naar de Rode Kruis-auto brengen, waarmede de patiënten vervolgens werden overgebracht naar een ziekenhuis.

Nu kwam een prachtige demonstratie van de brandweer: blussen met fomite, met water, met een koolzuurstraal, alles zeer interessant en leerzaam. Zij nog gemeld, dat er ook een gelegenheid is om zich op te geven als lid van de vereniging tot luchtbescherming (één gulden per jaar).

Alles bijeen hebben de organisatoren keurig werk verricht en de eer daarvan komt toe aan de dienst van de luchtbescherming en de houders der verschillende stands.

Velen zullen van de gelegenheid gratis een tentoonstellin te zien, gebruik maken. Een groot bezoek zal het mooiste succes zijn.

BUITENLAND.

HONGAARSE FONDSEN VASTGELEGD.

Op last van President Roosevelt zijn alle Hongaarse fondsen in de Verenigde Staten bevroren verklaard. Secretaris Morgenthau verklaarde, dat de President en de schatkist dit gedaan hadden op verzoek van het Staatsdepartement. Hij gaf geen redenen op.

Hongarije is de twaalfde natie, wier fondsen nu bevroren zijn. Hongarije tekende twee maanden geleden het Aspact. Gewoonlijk worden zulke bevelen tot het bevriezen der fondsen pas gegeven, wanneer de naties door troepen van een ander land bezet zijn. Morgenthau ontkende eerst, dat deze actie ondernomen was, omdat de Verenigde Staten Hongarije beschouwen als bezet door Duitse troepen. Later echter gaf Cordell Hull toe, dat de Verenigde Staten van mening zijn, dat Hongarije onder Duitse heerschappij staat (Washington, A.P. 13.3).

WEERBERICHTEN NIET MEER GEMELD.

De publicatie der weerberichten is voortaan in alle Hongaarse kranten verboden. Deze maatregel is door de Duitse militaire autoriteiten genomen om mogelijke informaties te geven voor luchtaanvallen (Istanbul, A.P. 13.3)..

MUSSOLINI NOG STEEDS IN ALBANIË.

Britse militaire kringen menen, dat Mussolini zich nog steeds in Albanië bevindt. De resultaten van Il Duce's bezoek zijn echter niet bijster groot. De Hellenen hebben nog steeds al hun veroverde punten behouden en de Italianen leden hevige verliezen (Londen, A.P., 13.3).

TURKIJE MAANT BEVOLKING TOT KALMTE.

De regeringskrant „Ulus" schrijft, dat de Turkse defensie op alle gebeurtenissen is voorbereid en het doet een beroep op de bevolking om kalm te blijven (Istanbul, A.P. 13.3).

EEN GEHEIM RUSSISCH PACT IN CHINA?

In de plaatselijke Japanse bladen te Shanghai circuleert het bericht, dat er een geheim pact gesloten is tussen Rusland en de Chinese communisten om elkander wederkerig te helpen bij de stichting van een Chinees Sovjet gebied. Het pact moet op 8 Maart getekend zijn door generaal Mao Tse Sung, den leider van de Chinese communistische partij. Sinds Februari was de generaal in Moskou voor besprekingen (Shanghai, A.P. 12.3).

BENOEMINGEN IN SOVJET-KRINGEN.

Nicolai Vosnesnesci, lid van het politiek bureau van de communistische partij is benoemd tot eerste vice-voorzitter van de Raad van Volkscommissarissen en belast met de afdeling economische zaken.

In deze functie wordt hij de eerste assistent van Vycheslaff Molotoff, den president van de raad van volkscommissarissen. Saburoff Vosnenski volgt hem op als voorzitter van de staatscommissie voor het maken van plannen. Twee nieuwe vice-commissarissen voor defensie werden aangesteld luitenant generaal Virychagoff, officier van de luchtmacht en commissaris van het leger, en Zaporozhetz chef van de politieke propaganda in het rode leger.

ZWITSERSE OVEREENKOMST.

De eerste Zwitsers-Russische overeenkomst betreffende de handel is sinds de Bolsjewistische Revolutie dezer dagen getekend. Het verdrag geldt voor een jaar en is gebaseerd op ruilhandel.

Zwitserland zal machines, electrische uitrustingen, turbines en instrumenten leveren tegen graan, hout, olie en katoen.

Men schat het bedrag in de overeenkomst vastgesteld op 112.000.000 Zwitserse francs.

NEDERLAND.

Door de Gouvernementspersdienst verstrekt, onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend.

Stilstand en bedrijvigheid.

De handel in Gouda-kaas, die vroeger de gehele wereld besloeg, is thans vrijwel tot stilstand gekomen. De kaasboeren worden bedreigd met de ondergang, welke bespoedigd wordt door beperking van de veestapel en het verbieden kaas te maken ten gunste van boter. Duitse voorziening van brandstoffen geschiedt uitsluitend aan industrieën, die Duitse orders uitvoeren. De befaamde electriciteits-industrie te Eindhoven werkt op volle capaciteit voor de Duitsers en heeft duizenden extra arbeiders nodig. Deze komen uit alle delen van het land o.a. uit de Langestraat, waar de lederindustrie dood is als gevolg van materiaal-gebrek.

Een ton uit Curaçao.

De Gouverneur-Generaal van Nederlands Indië heeft een gift van honderdduizend gulden ontvangen van het Philips concern in Curaçao voor de opleiding van inheemse sportvliegers als reserve voor de luchtmacht. De G.G. telegrafeerde zijn dank aan dr. Philips te New York.

Wraak en minachting.

In een rede deelde Mussert mede, dat niet minder dan vierduizend klachten aanhangig zijn gemaakt tegen Nederlandse burgers wegens mishandeling van N.S.B.'ers tijdens de invasie. De eerste 500 zullen eerlang worden berecht.

De rede van den nieuwen commissaris van Utrecht (een N.S.B.'er) bewijst, dat de stemming der bevolking niet veranderd is. Hij verklaarde nl., niet bereid te zijn te dulden, dat zijn kameraden verder met minachting behandeld zullen worden door hun medeburgers.

Een Duitse krijgsgerecht veroordeelde een tramconducteur en een jong meisje elk tot een jaar gevangenisstraf respectievelijk wegens mishandeling en belediging van Duitse soldaten.

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard slaat in de uniform van het Vreemdelingenlegioen de wedstrijd Nederland — België gade. Aan Prinsen linkerhand zit onze minister-president Mr. P. S. Gerbrandy, te rechterzijde zit de Belgische premier Pierlot. Deze wedstrijd werd op 1 Februari jl. te Londen gespeeld en eindigde met gelijk spel 3—3.

(British Official Photograph)

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Nassi goreng.
Morgen: Geb. vis, gek. aard. botersaus en worteltjes.

Agenda:

Vrijdag 14 Maart 20.30 uur
Bioscoopvoorstelling. Hoofdfilm „Rebecca".
Zaterdag 15 Maart 18.30 uur
Kinderbioscoopvoorstelling. Hoofdfilm „Pinocchio".
Zondag 16 Maart 17.30 uur
Thé-dansant m.m.v. de „K.S.L."-band.
Maandag 17 Maart 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Maandag 17 Maart 20.30 uur
Lezing van den Heer N. Bos voor leden van de „Aeroclub" in het repetitielocaal.
Dinsdag 18 Maart 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag 19 Maart 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.

Bioscoopvoorstellingen.

Er wordt nog even de aandacht gevestigd, dat de bioscoopvoorstelling van hedenavond om 20.30 uur zal aanvangen. De hoofdfilm „Rebecca" vangt aan om 21.15 uur.

Entrée *f* 0.75 per persoon. Geen introductie.

Zaterdag, 15 Maart, zal in de Club voor de kinderen de geheel in kleuren opgenomen film „Pinocchio" worden vertoond.

Alle kinderen van C.P.I.M./C.S.M.-employé's en H.C.A. en zij, die de „H.J.A. Schroederschool" bezoeken, hebben toegang, met dien verstande, dat zij de leeftijd van 16 jaar niet hebben overschreden.

In de pauze zal aan ieder kind een versnapering worden uitgedeeld.

Entrée voor kinderen tot 16 jaar *f* 0,25 per kind.

Entrée voor ouderen *f* 0.50 per persoon. Geen introductie. Aanvang der voorstelling 18.30 uur.

WACHTDIENSTEN.

Vrijdag, 14 Maart 1941.

Telegram Afdeling: H. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Kerkdiensten.

Zondag 16 Maart (4e lijdenszondag). 9.30 en 19.00 uur (Liturgie Lijdens tijd) Voorganger: Ds. C.Th. Steenstra.

TE KOOP:

Kinderledikant met kapokmatras.
Amalia van Solmslaan 4
Rio Canario.

Westelijk halfrond.

BOLIVIAANSE SENAAT DEBATEERT OVER PETROLEUMQUAESTIE.

In de gisterenavond gehouden Senaatszitting werd door de senatoren Luis Calvo, Namerto Urioalgoitia en Adolfo Vilar in tegenwoordigheid van de Ministers van Buitenlandse Zaken, Alberto Ostria Gutierrez, van Landbouw, Joaquin Espada, van Economische Zaken, Edmunda Vasquez, gedebateerd met betrekking tot de toestand der Boliviaanse petroleumvindplaatsen en de nietigheid der concessies van de Standard Oil behandeld. Urlolagoitia zeide, dat de nietigverklaring der concessies haar reden heeft, gezien in tegenstelling tot andere Amerikaanse landen Bolivia niets ontvangen heeft noch zal ontvangen.

Calvo zeide, dat de Boliviaanse Staat niet in staat is om een zo gecompliceerde instelling te besturen als de petroleum vereist. Hij was van mening, dat met de tegenwoordige politiek men niet meer dan slechts van een gering deel der uitgebreide Boliviaanse bronnen gebruik kan maken. Refererende naar het besluit tot nietigverklaring, dat door de Boliviaanse Regering werd uitgevaardigd, deelde David Toro mede, dat dit nauwelijks een lichte stoot tegen het hoofd van genoemde maatschappij is, doch een zeer ongelukkige. Hij zeide: „Het besluit in quaestie heeft Bolivia erger getroffen dan de Standard Oil, welke oliebelangen in haast al de producerende landen ter wereld heeft, terwijl Bolivia slechts een enkel crediet heeft, welk thans vernietigd is.

Uriolagoitia zeide met betrekking tot Mexico, dat dit het meest opstandige land is en het meest reageert op de invloed der Yankees en thans werderom de blik schijnt te wenden naar de buur van het Noorden, tengevolge van de economische moeilijkheden, waarmede het land te kampen heeft om de ontwikkeling van de geweldige petroleumbezittingen te kunnen financieren.

DE PASSIESPELEN TE OLEASA BEGONNEN.

De Passiespelen te Oleasa, welke overeenkomen met die van Oberammergau, werden geopend onder grote belangstelling uit alle delen van Spanje. De spelen zijn gedurende drie eeuwen een jaarlijkse gebeurtenis geweest.

LICHTE AARDBEVING IN SALVADOR.

In San Salvador werden lichte aardschokken gevoeld welke echter geen ongelukken tot gevolg hadden (San Salvador, A.P. 12.3).

AANKOMST SCHIPBREUKELINGEN TE PHILADELPHIA.

De bemanning van het getorpedeerde Engelse schip „Marslew", kwam te Philadelphia aan. Het schip werd in Februari tot zinken gebracht, waarbij 13 leden van de bemanning en de kapitein om het leven kwamen. Het schip had een tonnage van 4500 en een bemanning van 36.

AMERIKAANSE TARWE NAAR ENGELAND?

Thomas Campbell, een van van 's werelds grootste tarweproducenten en sedert lang een vriend van President Roosevelt arriveerde in Londen, waardoor men in Engeland de gevolgtrekking maakte dat hij aldaar het surplus van de Amerikaanse tarwe kwam verkopen.

Campbell ontkende echter, dat hij kwam om te trachten tarwe aan Engeland te verkopen, doch toen men hem vroeg of Engeland zelf haar tarwe zou kunnen verbouwen antwoordde hij, dat dit te kostbaar zou zijn (Londen, A.P. 12.3).

GOOD-WILL VLIEGTUIG NAAR SAN JUAN.

Het Inter-Amerikaanse escadrillevliegtuig onder commando van Majoor Generaal Frank McCoy vertrok naar San Juan, P.R. op haar good-will vlucht naar Latijns-Amerika (Ciudad Trujillo, A.P. 13.3).

VERENIGDE STATEN WERKEN AAN HUN BASES.

De Senaat keurde een wet voor het besteden van 1533.000.000. dollars goed om de marine bases te Guam, Somoa en andere posten te verbeteren.

De wet werd naar Roosevelt gezonden ter ondertekening.

De wet bevat tevens een post van 66.000.000 dollar voor het bouwen van marine vliegevelden bij de bases welke van Engeland zijn verkregen in ruil voor de torpedojagers. Het besteedt verder gelden voor het bouwen van militaire gebouwen en het vervangen van vlooteenheden (Washington, A.P. 13.3).

DE HULP VAN DE VERENIGDE STATEN.

Op een grootscheepse wijze wordt de oorlogsproductie in de Verenigde Staten georganiseerd. Vrijdag begint men met de registratie van de vrijwillige werkers voor het maken van goederen, die vitaal zijn voor de oorlogsvoering. Alle werklozen en iedere persoon, die tot iets in staat is, wordt opgeroepen om deel te nemen aan de defensie en zich zo spoedig mogelijk op te geven aan het dichtstbijzijnde staatskantoor voor het aanwerven van arbeiders. Het tekort aan arbeiders voelt men reeds in dertig grote ondernemingen. Men hoopt binnen een maand 1 à 1½ millioen werklozen opgenomen te hebben in het productie-proces. In het geheel zijn er nog vijf millioen werklozen, waarvan naar schatting anderhalf millioen in aanmerking komen voor werk in de defensie-fabrieken (Washington, A.P. 13.3).

NIEUWE MOED OM DE LUCHTSTRIJD VOORT TE ZETTEN.

De steunverleningswet der Verenigde Staten heeft de zorg van de Raf weggenomen, die bevreesd was dat verloren vliegtuigen niet voldoende vervangen konden worden door nieuwe aanvoeren. Maar nu is een nieuwe phase ingetreden en gaat zij de leiding nemen in de luchtgevechten. Dit bleek reeds doordat zij binnen 2 × 24 uur na de tekening der wet de nieuwste type zware bommenwerpers naar Berlijn, Hamburg en Bremen zond. In het eigen land werden de vijandelijke aanvallers opgewacht door de nieuwste typen gevechtsvliegtuigen, door zwaarder versperringen en geheime wapens. Engeland zal nu alles wat het heeft in de strijd inzetten en zonder te kijken naar verliezen alles opofferen voor de bereiking van het doel. Engeland zal de offensieve oorlog beginnen en zal niet bang wezen alle reserves in de strijd te werpen. Het punt is bereikt, dat ook niet meer naar geld behoeft gekeken te worden. Alleen het einddoel speelt nog een rol (Londen, A.P. 13.3).

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

2)

Luitenant Dubosc sprak zijn afscheidsrede. Hij had haar van tevoren bedacht en bewaard tot de laatste minuut. Het was een heel mooie gepolijste toespraak.

Om niet onder te doen, anwoordde monsieur Poirot op dezelfde wijze.

— Instappen, monsieur, zei de conducteur.

Met een air van oneindige tegenzin klom monsieur Poirot in de trein. De conducteur klom hem na. Monsieur Poirot wuifde met zijn hand. Luitenant Dubosc salueerde. Met een heftige ruk zette de trein zich in beweging.

— Enfin, mompelde monsieur Hercule Poirot.

— Brrr! zei luitenant Dubosc, in volle omvang beseffend hoe koud het was.

— Voilà, monsieur. De conducteur onthulde Poirot met een dramatische gebaar de schoonheid van zijn slaapcoupé en keurig gerangschikte bagage.

— Het kleine valies van monsieur heb ik hier gezet.

Zijn uitgestrekte arm was suggestief. Hercule Poirot legde er een opgevouwen banknoot in.

— Merci monsieur. De conducteur werd kwiek en zakelijk. — Ik heb de biljetten van monsieur. Ik zal ook de pas nemen, als u wilt. Monsieur onderbreekt zijn reis in Stamboel, meen ik?

— Er zijn niet veel reizigers zeker? zei hij.

— Neen. Monsieur. Ik heb maar twee andere passagiers, beiden Engelsen. Een kolonel uit Indië en een jonge Engelse dame uit Bagdad. Heeft monsieur nog iets nodig?

Monsieur vroeg om een kleine fles Perrier.

Vijf uur 's morgens is een lastige tijd om te reizen. Het duurde nog twee uur vóór het dag zou worden. Zich bewust van een onvoldoende nachtrust en van een met succes volbrachte kiese zending, nestelde monsieur Poirot zich in een hoek en viel in slaap.

Toen hij wakker werd, was het half tien en hij stevende naar de restauratiewagen op zoek naar warme kofie.

Er was maar één passagiers op het ogenblik — blijkbaar de jonge Engelse dame, waar de conducteur over gesproken had. Ze was slank, en donker — misschien acht en twintig jaar. Er was iets koel-zakelijks in de wijze waarop ze zat te ontbijten en den kellner riep om haar meer koffie te brengen, hetgeen ondervinding van de wereld en van de reizen verried. Ze droeg een donkere reisjapon van dunne stof, uitstekend geschikt voor de hete atmosfeer van de trein.

Monsieur Hercule Poirot, die niets beters te doen had, amuseerde er zich mee, haar te bestuderen zonder het te laten blijken.

Ze was, oordeelde hij, het slag jonge vrouw dat uitstekend voor zich zelf kon zorgen waar ze ook was. Ze had evenwicht en practische zin. Hij mocht de strenge regelmaat van haar trekken en de fijne bleekheid van haar huid wel. Evenzo haar glanzend-donker hoofd met zijn ordelijke golven en haar grijze ogen, koel en onpersoonlijk. Maar zij was, besloot hij, een beetje té competent om te zijn, wat hij 'n „charmante vrouw" noemde.

Even later kwam iemand anders de restauratie-wagen binnen. Dit was een tange man van tussen de veertig en vijftig jaren, mager van gestalte, bruin van huid, met haar, dat aan de slapen licht grijsde.

— De kolonel uit Indië, dacht monsieur Poirot.

Hij maakte een buiging voor het meisje.

— Morgen, miss Debenham.

— Goedenmorgen, kolonel Arbuthnot.

De kolonel legde een hand op de stoel tegenover haar.

— Geen bezwaar? vroeg hij.

— Natuurlijk niet. Ga zitten.

— Wel, ziet u, niet iedereen houdt van conversatie aan het ontbijt.

— Dat is zo. Maar ik ontbijt niet.

De kolonel ging zitten.

— Kellner! riep hij gebiedend.

Hij bestelde eieren en koffie.

Zijn ogen rustten een ogenblik op Hercule Poirot, en deze, die zijn gedachten las, wist, dat hij in zichzelf gezegd had:

— Maar zo'n vervloekte vreemdeling.

Hun nationaliteit getrouw waren de twee Engelsen niet spraakzaam. Ze wisselden een paar korte opmerkingen en kort daarop stond het meisje op en ging terug naar haar coupé.

Bij de lunch deelden de twee weer een tafel en negeerden ze beiden volkomen den derden passagier. Het gesprek was meer geanimeerd dan bij het ontbijt. Kolonel Arbuthnot praatte over de Punjab en deed af en toe het meisje een paar vragen over Bagdad, waar ze, naar het bleek, een betrekking als gouvernante had gehad.

In de loop van het gesprek ontdekten ze wederzijdse kennissen, wat het onmiddellijke effect had, hun conversatie vriendschappelijker en minder stijf te maken. Ze praatten over ouden Tommy Die-en-die en over iemand anders. De kolonel informeerde of ze direct doorging naar Engeland of dat ze Stamboel bleef.

— Neen, ik ga direct door.

— Is dat eigenlijk geen zonde?

— Ik maakte twee jaar geleden deze dezelfde route en was toen drie dagen in Stamboel.

— O juist. Wel, ik kan zeggen, dat ik heel blij ben dat u direct doorgaat, omdat zulks met mij ook het geval is.

Hij is licht onvlambaar, onze kolonel, dacht Hercule Poirot.

Het is licht onvlambaar, onze kolonel, dacht Hercule Poirot vermaakt. — De trein is even gevaarlijk als een zeereis.

Miss Debenham zei effen, dat dat heel aardig zou zijn. Haar toon was vrij gereserveerd.

Wordt vervolgd.

BUITENLAND

JAPANNEZEN VERTREKKEN.

De Japanse strijdkrachten in het binnenland van China zijn uit eigen beweging vertrokken. Het betreft hier de zône van Tungcheng in de Zuidoostelijke provincie Hupeh. Dit gebied was reeds twee jaar en vijf maanden in Japanse handen (New York, A.P. 13.3).

VERBETERDE UITGAVE.

Van ingelichte zijde deelde men mede, dat Duitsland belangrijke verbeteringen heeft aangebracht aan de snelle verkenningsvaartuigen en de onderzeeërs, welke de hoofdwapenen zullen zijn in de „Battle of Atlantic".

Tevens heeft men thans een nieuw type viermotorig vliegtuig. De romp van dit toestel is buitengewoon lang en heeft een bodem welke speciaal berekend is op het dalen op water. De bodem vervangt de pontoons die gewoonlijk de vliegtuigen op water helpen dragen. Bovendien heeft elk dezer nieuwe vliegtuigen twee ingebouwde pontons, die automatisch naar buiten kunnen worden gebracht om het gewicht van het vliegtuig bij een noodlanding op zee te verdelen. (Berlijn. A. P. 13.3 door Ernest Fischer).

SPANJAARDEN NAAR ITALIË

Een missie van zes Spaanse legerofficieren onder leiding van Majoor Jesus Guallen Navarro van de Generale Staf is aangewezen om naar Italië te vertrekken (Madrid, A.P. 13.3).

VLUCHTELINGEN IN ONBEZET FRANKRIJK.

Vice Premier Darlan confereerde met oversten uit het Zuidoosten des lands over de quaestie teneinde vluchtelingen op te nemen in het nationaal economische systeem. Dit is het eerste teken, waaruit blijkt, dat onbezet Frankrijk eventueel enkele vluchtelingen zal toestaan om er te blijven werken (Vichy, A.P. 13.3).

EEN VREEMD GEVAL.

Politie in het graafschap Wexford in Ierland arresteerde een vreemdeling, die verklaarde, dat hij gedurende de nacht met een Duits vliegtuig gekomen was. Hij beweerde met een parachute gedaald te zijn in de buurt van het plaatsje Ballycullane (Dublin. A.P. 13.3).

YAVELLO VEROVERD.

Volgens het hoofdkwartier te Nairobi is het thans bevestigd dat de Ethiopische inboorlingen, die aan de zijde der Engelsen vechten Yavello hebben veroverd, en Italiaanse sterkte, welke voordurend gebombardeerd werd. Deze plaats ligt ongeveer honderd mijl in het binnenland van Zuidwest Ethiopië.

Het communiqué, dat door het hoofdkwartier uitgegeven werd, luidde als volgt: „Het is thans bevestigd, dat patriottische troepen Yavello hebben bezet, zeventig mijl ten Noorden van Mega.

De patriotten, die den vijand op de vlucht achtervolgden in samenwerking met onze troepen, opereerden vanuit Dolo.

In Italiaans Somaliland verrasten onze troepen den vijand bij de post te Daghabur, honderd mijl ten Zuiden van Jijiga en maakten bij die gelegenheid enkele gevangenen en een paar lorries buit, waarmede zij van plan waren te vertrekken.

Een Arabische boot, die Mogadiscio gisteren naderde met een lading voor de Italianen, trachtte te ontvluchten, toen zij bemerkte, dat de haven in Britse handen was.

Met behulp van de luchtmacht werd zij spoedig ingehaald en in beslag genomen" (Nairobi, Kenya. A.P. 13.3).

CHIAN KAI SHEK SPREEKT.

In een radiorede welke door Generaal Chian Kai Shek werd gehouden drong hij er bij al de Chinezen op aan om het algemeen geloof te beoefenen, dat neergelegd is in de beginselen van Sun Yet Sen, den grondvester van de Chinese Republiek. (Gestorven in 1925).

De Generaal zeide verder, dat het revolutionnair program van den grondlegger onvolledig zou blijven, zolang de Japanse troepen Chinese bodem bezet hielden (Chungking, AP. 12.3).

GEREDDE SCHEPELINGEN.

Het Portugese schip „Carvalho Araujo" kwam te Lissabon van de Azoren aan en had aan boord 63 overlevenden van Britse schepen, die in de Atlantische Oceaan tot zinken werden gebracht (Lissabon A.P. 12.3).

ITALIAANSE GEVANGENEN IN ENGELAND GAAN LANDBOUWEN.

Tom Williams, de parlementaire secretaris van het Ministerie van Landbouw, vertelde de boeren, dat de Engelse Regering van plan is twee tot drie duizend Italiaanse krijgsgevangenen naar Engeland over te brengen om ze als landbouwers op de velden te laten werken. Dit zal echter pas kunnen gebeuren, wanneer er voor voldoende schepen beschikt kan worden. **Hij verklaarde, dat het scheepvaartprobleem zeer slecht was en niet vergeleken kon worden met de toestand van 1914 tot 1918.**

EEN NOORS SCHIP VERLOREN GEGAAN.

De Noorse boot „Huldra", groot 3150 ton, ging tengevolge van vijandelijke actie verloren. De bemanning werd gered. Het schip werd slechts vijf maanden geleden te water gelaten (Oslo. A.P. 12.3).

DUITSERS WEDER BOVEN LIVERPOOL.

Voor de tweede achtereenvolgende keer kwamen de Nazies boven Liverpool. De Britse defensie van de grond af en in de lucht was buitengewoon hevig. Ook Cardiff had het zwaar te verduren. Hier was het afweergeschut zo hevig, dat de vlammen dertig mijlen ver te zien waren (Londen. A.P. 13.3).

HULPKRUISER GEZONKEN.

De Admiraliteit maakte bekend, dat „Zijner Majesteits Manistee" een hulpschip van de Koninklijke Marine tot zinken is gebracht. De familieleden der bemanning zijn ingelicht (Londen. A.P. 13.3).

LUCHTVAART COMMUNIQUÉ VAN LONDEN.

Het Ministerie van Luchtvaart en van Nationale veiligheid te Londen gaf een communiqué uit, dat als volgt luidde: In de namiddag liet een vijandelijk vliegtuig bommen vallen op een plaats in Noord Schotland. Er waren geen ongelukken te betreuren en buiten dit incident is er niets anders te rapporteren.

Later maakte het Ministerie van Luchtvaart bekend, dat Britse bombardementsvliegtuigen en gevechtsvliegtuigen in de namiddag de door de Duitsers bezette vliegvelden te Calais aanvielen.

Kort na het middaguur staken vliegtuigen van het gevechtscommando het Kanaal over, terwijl men een eskader bommenwerpers escorteerde om het door de Duitsers bezette vliegveld te Calais aan te vallen. Men zag de bommen op het vliegveld vallen en tussen de vliegtuigen aan het ene einde van het vliegveld.

In de namiddag voerden andere gevechtsvliegtuigen boven het Kanaal en Noord Frankrijk verkenningen uit en werd een vijandelijke bommenwerper, die de Zuidkust van Engeland had aangevallen later in de namiddag prompt opgevangen en in de zee neergeschoten.

Van al deze operaties wordt slechts een vliegtuig, een gevechtstoestel, vermist. (Londen. A.P. 13.3).

Roosevelt spreekt gaarne voor de Radio.

Karakteristiek van Roosevelts „Chats" en Hitlers gillen.

Publiek kamt gaarne af, maar stemt toch op den President.

Onder de „betere kringen" in de Verenigde Staten behoort het tot de goede toon, Roosevelt te haten. Het beste komt dat momenteel weer uit bij debatten over de steunverleningswet en na haar aanneming bij de persoritieken erop. De gegoede middenstand koestert een diepe wrok jegens hem. Van de honderd kranten in dit grote land varen er negentig elke dag tegen hem uit, tegen zijn gezin, tegen zijn adviseurs, tegen de „New Deal". Ter gelegenheid van een der hier zo veelvuldig georganiseerde lezingen stelde men onlangs in een kleine universiteitsstad van Pennsylvanië den spreker in het onvermijdelijk volgende debat de vraag, hoe hij over Roosevelt dacht. Het antwoord luidde, dat hij den president als „gevaarlijk" beschouwde, hetgeen daverend applaus uitlokte. Nadat de bijeenkomst geëindigd was, wendde de rector der universiteit zich tot den spreker met de opmerking: „U hebt volkomen gelijk, maar als er morgen een nieuwe verkiezing gehouden werd, zou Roosevelt voor de 4e maal herkozen worden."

De rector heeft de situatie juist beoordeeld. Het verschijnsel doet zich in de Verenigde Staten voor, dat iemand ondanks tal van falikant uitgelopen plannen, ondanks een zeer ernstige economische crisis, ja ondanks ernstige lichamelijke gebreken, de meerderheid der burgerij sinds verschillende presidentiële ambtsperioden in zijn ban houdt.

Omroepverenigingen moeten afkoopsommen betalen aan reclameklanten.

De pers is tegen hem, **maar de radio staat te allen tijde te zijner beschikking.**

Het merkwaardige van het geval is, dat men niet eens te doen heeft met een officiële omroep, doch dat particuliere zenders de door hem gewenste tijd ten volle te zijner beschikking stellen. Zo worden bijvoorbeeld vele redevoeringen, welke hij zo veelvuldig voor de radio pleegt te houden, kosteloos door ruim 400 zenders in het gehele land uitgezonden. Zulks ondanks het feit, dat de particuliere omroepmaatschappijen grote afkoopsommen moeten betalen aan hun reclameklanten, die juist de avonduren als de beste tijd voor het boeien der luisteraars beschouwen en zich om die reden voor grote bedragen op deze uren gabonneerd hebben. Dat doet niets ter zake: **als president Roosevelt het woord wenst te voeren, worden de klanten onverbiddelijk ter zijde geschoven.**

Verschillen tussen Redenaars Hitler, Mussolini en Roosevelt.

Hitler houdt het merendeel van zijn belangrijke grote redevoeringen voor de leden van de Duitse Rijksdag of op het partijcongres te Neurenberg.

Mussolini voert het woord (zelden langer dan een kwartier trouwens) voor grote mensenmenigte.

Roosevelt echter zit geheel alleen aan zijn schrijfbureau in het Witte Huis en millioenen mensen luisteren naar hem.

Bewezen is, dat het bioscoopbezoek in het gehele land aanzienlijk geringer is, wanneer een „fireside chat" (een „haardvuurpraatje") van Roosevelt aangekondigd is. Hiervoor bestaan diverse redenen.

82% U.S.A. gezinnen hebben radio-toestel.

In de eerste plaats is het Amerikaanse volk veel inniger met zijn radio-omroep verknocht, dan alle andere volken. Van de 32,6 millioen Amerikaanse gezinnen bezitten er volgens de telling van Januari 1938 26,6 millioen, dat wil zeggen **82%, minstens één ontvangtoestel.** Daarbij komen omstreeks 6 millioen tweede en derde ontvangers in tal van gezinnen en circa 5 millioen ontvangers in auto's. Amerika is, zoals men het wel eens uitdrukt „radio conscious", het beschouwt de radio als deel van zijn dagelijks leven. De radio verschaft der bevolking berichten, muziek, hoorspelen en velerlei wedstrijden, bij welke men contanten of auto's kan winnen, wat op het naïeve, tot gokken geneigde gemoed van tal van luisteraars gauw indruk maakt.

Amerikanen zitten 's avonds thuis.

Aan massameetings is het volk daarentegen niet gewend; misschien dat men grote sportevenementen gaat bijwonen, die gewoonlijk in de namiddag of op Zondag plaats vinden. Maar 's avonds zit men thuis en zet de radio aan. In sommige woningen hoort men de radio heel de dag. Toestel en stroom kosten immers niet veel en ook de lampen zijn spotgoedkoop. De zenders, die de laatste tijd aan een voortdurende strengere controle van de kant der autoriteiten blootstaan, streven er naar, den luisteraars een zo afwisselend mogelijk program voor te zetten, want zou men de particuliere omroep verbieden, dan zou dit de ondergang van een enorme industrie betekenen. Zonder één cent luistervinken-bijdragen, hebben in 1937 de omstreeks 700 zenders $ 114 millioen aan brutoinkomsten getoucheerd (netto $ 18,3 millioen). Dergelijke sommen geeft men niet graag prijs. Dat is de reden, waarom reeds heden ten dage maar 30% van de zendtijd voor reclame beschikbaar wordt gesteld, terwijl 70% van de tijd voor ontspanning of lering van het publiek wordt gebruikt. Alles voor onze goede Curom om jaloers te worden.

Haardvuurpraatjes zonder haard.

Roosevelt heeft derhalve reeds het voordeel, te kunnen rekenen op een omvangrijk publiek, dat aan de radio gewend is. Ten behoeve van zuiver politieke redevoeringen vóór de verkiezingen organiseren bovendien de districtleiders in het gehele land partijbijeenkomsten. Maar ook voor zijn „fireside chats" kan de president er op rekenen, dat millioenen naar hem luisteren. Sedert zijn ambtsaanvaarding op 4 Maart 1933 heeft hij dozijnen dergelijke „praatjes" gehouden. „Haardvuurpraatjes" worden zij genoemd, alhoewel het vertrek van waaruit hij ze houdt, geen haard rijk is, ofschoon hij tenslotte toch helemaal alleen is en met niemand spreekt. Met dat al is de betiteling handig gekozen. Zij is in overeenstemming met de geest van het Amerikaanse volk, dat zich door de woorden „haard" en „praatje" aangetrokken voelt: de president komt bij het volk, bij de eenvoudigen, zij het uiterst gedegen burger in huis. Hij zet zich bij hem aan het haardvuur en vertrouwt hem zijn zorgen, zijn plannen toe.

Bij deze „fireside chats" spreekt Roosevelt niet als een volksmenner. Hij spreekt huiselijk, vertrouwelijk, richt het woord tot elken luisteraar, en hierin ligt het grote verschil, dat al onze Amigoe-lezers (waarvan de meesten immers nimmer Roosevelt, Hitler of Mussolini persoonlijk hebben gehoord) kennen in het rustige, maar overtuigde en overtuigende gepraat van Roosevelt, en het rochelende gillen van Hitler, dat nog kort geleden in „The Great Dictator" op Curaçao belachelijk werd gemaakt.

Roosevelt spreekt niet luid, maar zijn voortreffelijke, ietwat „orgelachtige" radiostem dringt desondanks in elke lettergreep door. Hij speelt toneel, hij wacht bij die passages, waarin hij gelach of applaus veronderstelt, kortom, hij spreekt „intiem" tot zijn naaste vrienden, welker instemming voor hem vanzelf spreekt. Nimmer, spreekt hij langer dan een half uur, in werkelijkheid zijn het maar 29½ minuut, want hij richt zich naar de usances van de Amerikaanse omroep, die stipt op het kwartier of het halve uur met een nieuw program begint en derhalve laat hij 30 seconden over voor aankondiging en afmelding. Een der hem bijzonder vijandig gezinde bladen, de republikeinse (kapitalistische) „New York Herald-Tribune" merkte na een van zijn „praatjes" het volgende op:

Elke redevoering heeft succes, ook al briest de pers.

„De fireside chats van den president zijn alreeds stereotiep geworden, maar telkenmale opnieuw maken zij een frisse indruk vanwege hun stijl en hun betoog op het gemoed. Zijn sonore stem, zijn kalme rust, zijn handige slagwoorden, de klank van een eenvoudige eerlijkheid en oprechte vriendschap voor de gehele mensheid, doorspekt met scherpe aanvallen aan het adres van zijn tegenstanders, die hij als reactionnairen of feodale baronnen ofwel „copperheads" (bizonder vergiftige slangen) bestempelt, dat alles schept de oude betovering, waarvoor zoveel luisteraars bezwijken. Het is een eenvoudig recept: een weinigje humor, wat oppervlakkige lof voor het kapitalistische stelsel, voorzover het met werken verdiende loon van den enkeling in het geding komt, vervolgens scherpe spot tegen de rijken, nieuwe scheldnamen voor de tegenstanders, fraai klinkende woorden ter garnering van zwakke argumenten, het niet letten op de feiten en klaar is de fireside chat."

In diverse opzichten is deze scherpe critiek wellicht gerechtvaardigd. Maar een oud Amerikaans spreekwoord zegt: „Nothing succeeds like succes" („Niets is zo succesvol als succes"), en succes heeft Roosevelt met zijn beroep op de massa, onverschillig of men dit een politieke rede dan wel een circusvoorstelling noemt. Na elke „fireside chat" briest de pers maar de stemmingen onder de kiezers geven altijd nog tot resultaat, dat de grote meerderheid zich voor Franklin Delano Roosevelt uitspreekt, wien het gelukt is tegenover een vrijwel censurende pers de radio op succesvolle wijze aan het propageren van zijn program dienstbaar te maken.

WIJ ONTVINGEN

WIER IS EVEN VOEDZAAM ALS SINAASAPPELS.

Hou en Trouw, Maart 1941. Ten aanzien van dit jeugdblad moet toch eens worden opgemerkt, dat het tot de beste op dit Eiland verschijnende periodieken behoort. Een als het 't-en'n-blad uitgegeven tijdschrift zou ender gelijke titel en met gelijke inhoud in het moederland ook volkomen op zijn plaats zijn. Jammer is, de lezers weten het al, dat dit blad daarom voortgaat een soort koloniale spelling d.w.z. een andere spelling schrijft dan die welke de kinderen op school leren en die dus zeer verwarrend werkt bij de jeugdige lezertjes.

Het Maartnummer bevat een mooi stukje over den Heiligen Jozef, wiens gedachtenis vooral gedurende deze maand gevierd wordt door een groot deel der R.K. Kerk. Zulk een artikel doet goed.

„Weetjes bij Beetjes" is altijd de eerste rubriek, die wij lezen. Nu staat er weer iets over wierbossen op de bodem der Oceanen, groter dan heel Europa. Als men wier op een bepaalde manier behandelt, is het even rijk aan voedsel als sinaasappels.

(Professor Snuffel vertelt niet, of het ook even smakelijk is; we zullen trachten een „wier-crush" te bestellen...).

Wirom is een soort Eiland-kroniek. De V.O.C. komt erin te pas, de drie paters, die gejubileerd hebben, de Zusters van Roosendaal, die datzelfde in Januari as. zullen doen de St. Vincentius-school, Mej. Wouters etc.

Jan zonder vrees is het leerzame vervolgverhaal.

Een ander artikel vertelt van de wolkenkrabbers in New York, en zo is het Maart-nummer weer vel verzorgd en interessant voor allen. Ook de druk is uitzonderlijk goed voor Curaçao.

BLOEDGEVERS VRAGEN MEER VOEDSEL.

De Parijse beroeps-bloedgevers van de hospitalen hebben gedreigd in staking te gaan, wanneer hun eis om meer voedsel niet wordt ingewilligd. Zij leveren per maand ongeveer vierhonderd flessen bloed aan de Parijse hospitalen. Zij hadden tot den prefect van Parijs een verzoek gericht om meer voedsel, daar het onmogelijk was anders nog bloed te kunnen afstaan. Zij eisten ongeveer vier pond vlees, een pond suiker en een pond vet, boter of iets dergelijks per maand boven het rantsoen van de andere burgers. De prefect beloofde het hun toe te staan, doch achteraf kreeg deze het niet gedaan van de hogere autoriteiten. Indien de hospitalen niet meer over bloedgevers beschikken kunnen, zullen verscheidene honderden levens verloren gaan.